SKATTE- OG VÆKSTMINISTERIET

23. november 2026
J.nr. 2026 - 292

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 81 - Forslag til Lov om ændring af kursgevinstloven (Indførelse af realisationsbeskatning af visse længerevarende prissikringskontrakter).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 5 af 16. november 2026. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mads Strange (LA).

Jakob Engel-Schmidt

/ Søren Schou

Spørgsmål
Det fremgår af afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at gevinst og tab på de omfattede kontrakter hverken skal medregnes til nettofinansieringsudgifterne efter selskabsskattelovens § 11 B, til de overskydende låneomkostninger efter § 11 C eller til CFC-indkomsten efter § 32, fordi kontrakterne "tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter". Kan ministeren bekræfte, at disse regler ikke stiller krav om en bestemt løbetid, og at en prissikringskontrakt på to år, som i øvrigt opfylder lovforslagets betingelser, på samme måde tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter? Ministeren bedes i bekræftende fald redegøre for, hvorfor det samme kriterium ikke er tilstrækkeligt i den foreslåede § 33 A i kursgevinstloven, og i svaret forholde sig til selve afgrænsningskriteriet og ikke alene til, at reglerne har forskellige formål. Sammenligningen med disse regler blev rejst i høringen, men ministeriet har ikke forholdt sig til den i høringsskemaet.

Svar
Anvendelsen af lagerprincippet i stedet for realisationsprincippet i relation til finansielle kontrakter har til formål at modvirke uhensigtsmæssig skatteplanlægning, hvor tabsgivende kontrakter søges realiseret i indkomstår, der ligger forud for det indkomstår, hvor modsatrettede gevinstgivende kontrakter realiseres.

En risiko for denne form for skatteplanlægning vurderes også at ville kunne opstå, hvis finansielle kontrakter, der er indgået med henblik på prissikring af fysiske leverancer, generelt blev beskattet efter realisationsprincippet. Det har dog været vurderingen, at der ved de prissikringskontrakter med en varighed på mindst 3 år, der omfattes af lovforslaget, ikke er en risiko for, at en anvendelse af realisationsprincippet fører til utilsigtet skatteplanlægning.

Hensigten med, at finansielle kontrakter, der tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter, ikke medregnes til nettofinansieringsudgifterne efter selskabsskattelovens § 11 B, til de overskydende låneomkostninger efter § 11 C eller til CFC-indkomsten efter § 32, er at sikre, at sådanne kontrakter, der er indgået for at sikre selskabernes driftsindtægter eller -udgifter, ikke bør kunne føre til en begrænsning af selskabernes fradragsret for finansieringsudgifter eller til beskatning efter CFC-reglerne.

Når de pågældende bestemmelser ikke indeholder særlige regler om tilfælde, hvor prissikringskontrakter kan anvendes til utilsigtet skatteplanlægning (skatteudskydelse), skal det ses i sammenhæng med, at hensynet til at imødegå denne risiko varetages ved anvendelse af lagerprincippet efter kursgevinstlovens regler.